

Súd: Okresný súd Trebišov  
Spisová značka: 5T/60/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010299  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam  
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:7918010299.15

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov Mgr. Jozef Nadzam na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.07.2023

### rozhodol:

Obžalovaný A. B. C. D. E. F. , nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom H., I. XXX/XX

je vinný, že

dňa 28.03.2017 v čase okolo 18.50 h v obci H. I. J. I. po predchádzajúcich slovných nezhodách medzi jeho manželkou K. B. a susedou K. D., pred rodinným domom č. XX/XX fyzicky napadol poškodeného L. D., naznačením úderu päšťou, na čo poškodený sa udrel pravou časťou hlavy do bráničky oplotenia, stratil rovnováhu a spadol na zem, čím mu podľa znaleckého posudku č. 64/2017 vypracovaného MUDr. Dušanom Hrubalom, CSc., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia, obžalovaný spôsobil ľahké zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v pravej spánkovej oblasti s celkovou dobou liečenia 21 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 364 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienčne odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému L. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., I. XX/XX škodu vo výške 638,40,- Eur (šesťstotridsaťosem eur a štyridsať centov).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú Union zdravotnú poisťovňu a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného L. D. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

### o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 04.06.2018 obžalobu na obžalovaného A. B. pod sp. zn. 1 Pv 157/17 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 28.03.2017 v čase okolo 18.50 hod. v obci H. I. J. I. po predchádzajúcich slovných nezhodách medzi jeho manželkou K. B. a susedou K. D. pred rodinným domom č. XX/XX fyzicky napadol poškodeného L. D. tak, že ho odzadu predlaktím pravej ruky udrel do zadnej ľavej časti hlavy, na čo poškodený stratil rovnováhu a spadol na zem, čím mu podľa znaleckého posudku č. 64/2017 vypracovaného MUDr. Dušanom Hrubalom, CSc., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia, obžalovaný spôsobil ľahké poranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v pravej spánkovej oblasti, pomliaždenie mäkkých tkanív v záhlavovej oblasti vľavo, zlomeninu záhlavovej kosti vľavo, otras mozgu ľahkého stupňa a podvrtnutie krčnej chrbtice s následným bolestivým krčno-hlavovým syndrómom s celkovou dobou liečenia 31 dní.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhlásil dňa 16.11.2021 rozsudok, ktorým obžalovaného A. B. oslobodil spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a zároveň poškodeného L. D., Union zdravotnú poisťovňu, a. s. Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že nebolo jednoznačne a nespochybniteľne preukázané, že sa stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe okresnej prokuratúry. V skutkovej vete obžaloby sa konštatuje, že obžalovaný mal udrieť poškodeného predlaktím pravej ruky do ľavej zadnej časti hlavy, na čo poškodený stratil rovnováhu a pri páde si o otvorenú bránku oploteniu udrel pravú časť hlavy a následne spadol na zem, čím mu mali byť spôsobené zranenia uvedené ďalej v skutkovej vete. Takto popísaný skutkový dej v podstate popisuje mechanizmus, v súvislosti s ktorým mohlo dôjsť iba k prvému konštatovanému poraneniu, a to poraneniu mäkkých tkanív hlavy v pravej spánkovej oblasti. V skutkovej vete sa neuvádza spôsob pádu na zem, ani konkrétne miesto, kde mal na zem spadnúť, ktoré by odôvodňovali ďalšie konštatované poranenia poškodeného. Poškodený sa v konaní bránil tým, že došlo v inkriminovanom čase k incidentu, ale iba slovnému medzi jeho manželkou a manželkou poškodeného, na ktorom sa aktívne nepodieľal ani on ani poškodený, ale keď žiadal poškodeného, aby manželku zobral domov, aby nekričala a nerobila hanbu a on nereagoval, táto skutočnosť ho viedla k tomu, že mal z vozidla vystúpiť a následne pravou rukou napriahnuť k úderu, ale tento úder tak podľa neho ako aj podľa tvrdenia jeho manželky nebol ukončený a k fyzickému kontaktu medzi päťou jeho pravej ruky a telom, konkrétne hlavou poškodeného, nedošlo. Poškodený, pokiaľ ide o skutkový dej, potvrdil iba skutočnosti súvisiace s incidentom predchádzajúcim samotnému fyzickému útoku v súvislosti s vypúšťaním žumpy, s tým, že došlo zo strany manželky obžalovaného k slovným aj vulgárnym útokom voči jeho manželke a voči nemu, ale v záujme predídania ďalších nepokojov, ďalšieho nedorozumenia, mal s manželkou odchádzať cez bráničku do domu, na čo po tom, keď už bol meter za hranicou svojho pozemku, cestou k domu a držal sa pravou rukou kľučky otvorenej bráničky, pocítil v ľavej časti hlavy zozadu úder, na čo si pravú časť tváre v spánku pri uchu mal udrieť o bráničku, následne stratiť rovnováhu, zatackať sa a spadnúť na pôdu, ktorá bol pokrytá hlinou a na ďalšie veci si už nespomínal a prebral sa až keď bol ošetrovaný. Podobne ako poškodený, vypovedala tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní aj manželka poškodeného, k fyzickému útoku malo dôjsť úderom obžalovaného do ľavej zadnej časti hlavy poškodeného, keď tento bol na ceste k domu, už na území dvora rodinného domu. Rovnako skutkový dej popisoval aj syn poškodeného D. D.. Následne po incidente mali poškodený s manželkou nastúpiť do osobného motorového vozidla odísť preč na cintorín a keď sa po 15 minútach mali vraciť späť domov, videli pred rodinným domom policajtov a sanitku. Následne bol poškodený odvezený do NsP Trebišov, kde boli zistené zranenia, ktoré sú konštatované aj v znaleckom posudku znalca K. M.. Z uvedeného, a to najmä z časových súvislostí, je zrejmé a nepochybné, že pri incidente, respektíve v čase, kedy k nemu malo dôjsť, došlo k zraneniam poškodeného. Zo znaleckého posudku K. M. však

vyplýva, pokiaľ ide o mechanizmus vzniku poranení, tento konštatuje, že tento mechanizmus zodpovedá tomu, ako to uvádzali vo svojich výpovediach svedkyne K. D. a svedok D. D., ale uvádzali, že k úderu malo dôjsť predlaktím do ľavej strany hlavy a k nárazu do bráničky pravou stranou hlavy, ale medicínsky najpravdepodobnejší priebeh a mechanizmus vzniku zranení je úderom predlaktím do pravej strany hlavy a náraz ľavou zadnou časťou hlavy na tvrdý predmet, napríklad na stĺpik, bráničku, alebo napríklad aj na tvrdú podložku, vystúpeninu na zemi, ale muselo ísť vždy o nejaký tvrdý predmet a k zraneniam mohlo dôjsť v dôsledku silnejšej kinetickej energie pádom na zem. Znalec uviedol, že pokiaľ ide o toto zranenie, teda o pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v pravej spánkovej oblasti, mohol mať opuch 3 až 5 dní. Zároveň uviedol ohľadne tohto zranenia, že na pravej časti tváre neboli zistené a prítomné odreniny, prípadne tržno-pomliaždené rany, znečistenie a podobne, čo svedčí, že je nepravdepodobné, že by tieto poranenia vznikli pádom na zem. Zo zdravotnej dokumentácie, a to prvotnej pri hospitalizácii, z lekárskej správ nevplyvávajú takéto skutočnosti, ošetrojúci lekár iba uvádza dotykovú citlivosť pravého spánku, respektíve miesta, ktorým mal poškodený naraziť do kovovej časti bránky, neuvádza sa žiadne začervenanie, žiaden opuch. V súvislosti s tým súd poukazuje na tvrdenie manželky poškodeného, ktorá tvrdila, že videla po incidente, že toto miesto má manžel začervenalé a údajne opuchnuté. Z vyššie uvedeného je zrejмый rozpor medzi jej tvrdením a prvotnými lekárskejmi správami, kde sa opuch ani začervenanie na pravej strane tváre, konkrétne na spánku, respektíve pri pravom uchu nespomínajú.

V tejto súvislosti súd poukázal na trestné oznámenie, ktoré podala vo veci manželka poškodeného K. D. dňa 28.03.2017 v čase o 20.30 hod. na obvodnom oddelení PZ Trebišov, teda krátko po udalosti. Z jej trestného oznámenia, pokiaľ ide o skutkový dej, vyplýva, že obžalovaný vystúpil z auta, predbehol ju, vošiel cez otvorenú bráničku na ich dvor a udel odzadu jej manžela do hlavy, pričom ho udel pravou rukou, tak že poriadne sa napriahol a po tomto údere na hlavu jej manžel spadol na zem, kde ostal nehybne ležať. Na pravej strane hlavy, konkrétne pred uchom v oblasti spánkov a sánky mal silné začervenanie a začínalo mu to neskôr aj opúchať, na to zavolała záchranku aj políciu a rozhovorom s lekárom na linke sa snažila zistiť, či reaguje, ale začal reagovať po niekoľkých minútach, ale nedokázal komunikovať, keď prišiel k sebe, nedokázal sa ani postaviť. Z uvedeného vyplývajú rozpory v skutkovom dejí popísanom v trestnom oznámení svedkyne K. D. a s tvrdením, ktoré uvádzala v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, ide o tvrdenia, ktoré sú v rozpore s výpoveďou ďalšieho svedka, rodinného príslušníka poškodeného jeho syna D.. Krátko po skutku teda svedkyňa D. neuvádzala, že mal udrieť poškodeného z výskoku, ani aby si po údere poškodený udel pravú časť tváre o kovovú bráničku, iba mal spadnúť na zem. V prípravnom konaní bol vykonaný aj vyšetrovací pokus, pri ktorom uviedli tak obžalovaný ako aj poškodený svoje verzie, z vyšetrovacieho pokusu bola vypracovaná aj fotodokumentácia na základe skutočností tvrdných účastníkmi vyšetrovacieho pokusu, pri tomto pokuse bol prítomný aj znalec K. M. a po vykonaní vyšetrovacieho pokusu sa vyjadril tak k verzii uvádzanej poškodeným, respektíve jeho manželkou, ako aj k verzii uvádzanej obžalovaným, pričom potvrdil, že k zraneniam poškodeného, podľa verzie obžalovaného, nemohlo v žiadnom prípade dôjsť a to isté tvrdil aj pokiaľ ide o verziu poškodeného, jeho manželky a syna D..

Teda na jednej strane je nepochybné, že približne v čase uvádzanom v obžalobe, k zraneniam poškodeného došlo, ale vznikli výrazné pochybnosti o priebehu skutkového deja, ktorý nie je v súlade s mechanizmom vzniku jednotlivých poranení. Tieto pochybnosti vyplývajú jednoznačne z mechanizmu vzniku poranení, kde znalec uvádza ako medicínsky najpravdepodobnejšie mechanizmus opačný, ako uvádzajú poškodený, jeho manželka a syn a tak isto tieto pochybnosti výrazne vystupujú do popredia pri vyšetrovacom pokuse, kde bol prítomný aj znalec a ktorý konštatoval zásadným spôsobom, že k zraneniam v bode 3., 4., 5. znaleckého posudku, teda pokiaľ ide o podvrtnutie krčnej chrbtice, zlomeninu záhlavovej kosti vľavo a otrasu mozgu, jednoznačne nemohlo dôjsť. Tento záver je konštatovaný aj znalcom pri jeho výsluchu, keď mu bola predložená fotografia, na ktorej je zobrazený ležiaci poškodený, údajne hneď po skutku. Predmetná fotografia bola predložená v prípravnom konaní po viac ako 3 mesiacoch od incidentu, k čomu sa vyjadrila svedkyňa D., že na túto fotografiu aj zabudli. Pokiaľ ide o vyhotovenie tejto fotografie, nevedno z akého dôvodu neboli predložené aj ďalšie fotografie, keďže v konaní tvrdil D. D., že bolo vyhotovených tri až päť záberov. Pri fotografovaní ho mala orientovať jeho matka, keď mu uvádzala, čo má fotografovať. Vzhľadom k časovému odstupu incidentu a predloženia fotografie je prinajmenšom otázne, prečo táto fotografia bola predložená tak neskoro, a tiež, prečo neboli predložené ďalšie fotografie, ktoré podľa tvrdení svedka mali byť vyhotovené. Tieto fotografie mohli preukazovať, že skutočne na pravej strane tváre došlo k začervneniu a k opuchu, teda pokiaľ by došlo k detailnému záberu pravej strany tváre poškodeného. V súvislosti s pádom na zem poškodeným je potrebné ďalej uviesť a poukázať na správanie sa manželky poškodeného a jej syna. Svedkyňa D.

tvrdila, že manžel po páde na zem nereagoval, podľa toho mal byť v bezvedomí, nereagoval niekoľko minút, telefonovala zrejme na linku rýchlej zdravotníckej pomoci a následne sa snažila manžela prebrať, čo sa jej niekoľko minút nedarilo, prebral sa až následne, ale bol taký otrasený, že mala problém ho zdvihnúť a dostať ho do domu, následne sa jej to s ťažkosťami malo podariť a mala odviezť manžela do domu, pričom ho držala z pravej strany a poškodený sa ľavou rukou mal držať zábradlia. Z tvrdení poškodeného, jeho manželky aj syna vyplynulo tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, že syn bol osobne prítomný pri incidente, tento vnímal svojimi zmyslami a je otáznne, kedy došlo k takému závažnému poraneniu poškodeného, že tento ležal v bezvedomí na zemi, z akého dôvodu pomáhala poškodenému iba manželka, prečo syn nereagoval na takúto situáciu, ale išiel pre fotoaparát, nevedno, či skutočne vyhotovil 3 až 5 záberov, keďže bola predložená iba jedna fotografia, súd si nevie vysvetliť, z akého dôvodu neposkytol otcovi pomoc pri tom, ako ho matka mala odvádzať dnu do rodinného domu, manželka poškodeného tvrdila, že manžel nevládal ani chodiť a bol poriadne otrasený. Z výsluchu poškodeného na hlavnom pojednávaní dňa 16.11.2021, okrem iného vyplynulo, že na dvore ho prebrala manželka, snažila sa ho zdvihnúť, uvádzal, že syn tam nebol, manželka ho dvíhala a odvieďa ho dnu do domu. Týmto tvrdením svedok poškodený v podstate spochybnil prítomnosť svojho syna D. pri tomto incidente. Súd sa domnieva, že logicky neseď predchádzajúce tvrdenie poškodeného, keď tvrdil, že syn bol na dvore a následne na hlavnom pojednávaní uvedeného dňa tvrdil, že syn tam nebol, keď sa prebral na zemi. Následne ale na ďalšiu otázku splnomocnenca na tomto pojednávaní uviedol, že syna pred úderom zozadu videl pred sebou asi tri metre, čiže incident videl, podľa názoru súdu je to zjavný rozpor, ktorý nebol poškodeným spôsobom primeraným odstránený.

Podľa názoru súdu je otázka reálnosti skutkového deja otázkou najzásadnejšou a tento skutkový dej musí zodpovedať mechanizmu vzniku poranení. V tomto prípade je medzi týmito dvoma skutočnosťami výrazný rozpor a zistené skutočnosti tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní nezodpovedajú konaniu obžalovaného a vzniknutým následkom. Keďže však, ako súd vyššie uvádza, tieto poranenia boli zistené krátko po incidente, podľa názoru súdu musí existovať iný mechanizmus, ktorý k týmto zraneniam poškodeného viedol. Súd sa môže iba domnievať, ako došlo k zraneniam poškodeného. Podľa súdu nie je možné nepochybne vylúčiť, že tieto zranenia mohli byť spôsobené aj následne po tom, keď bol poškodený dvíhaný jeho manželkou zo zeme a následne odvádzaný do rodinného domu. Vzhľadom k uvedenému, keďže nie je preukázaná vzájomná súvislosť medzi konaním obžalovaného a vznikom poranení konštatovaných v znaleckom posudku, sú tu tak podstatné, závažné pochybnosti o skutku samotnom, že súd musel konštatovať v zmysle zásady in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech páchatela, že nebolo nepochybne, jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k skutku reálne došlo tak, ako to popisuje skutková veta obžaloby. Keďže súd posúdil túto najzásadnejšiu otázku trestného konania, následne nemieni ani rozoberať skutočnosti súvisiace s dĺžkou práceneschopnosti poškodeného. Podľa obvodného lekára poškodeného K. N., táto práceneschopnosť trvala vyše 6 mesiacov, pričom pri predlžovaní práceneschopnosti pri jednotlivých kontrolách táto bola predlžovaná najmä v súvislosti so zamestnaním poškodeného a vykonávaním práce, ktorú ošetrojúci lekár považoval za prácu ťažkú a zrejme sa správal podľa kategorizácie jednotlivých druhov práce. Pri svojom výsluchu MUDr. Puškár, okrem iného, však uviedol aj skutočnosť, že počas tohto obdobia mu subjektívne poškodený uvádzal, že sa cíti dobre, ale napriek tomu, vzhľadom k všetkým okolnostiam ho lekár neuznal práce schopným, ale bližšie nekonkretizoval, čo mal na mysli pod všetkými ďalšími okolnosťami. Z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní je zrejme, že poškodený sa mal sťažovať aj na problémy so sluchom, problémy s tzv. meningeómom. Z vykonaného dokazovania je však zrejme, že tie problémy so sluchom nedosahovali ani úroveň najnižšej kategórie, pokiaľ ide o zistený meningeóm, tento útvar nemohol byť spôsobený, respektíve vznik tohto útvaru nemohol byť spôsobený pri úraze, čo vyplýva zo znaleckého posudku MUDr. Šmotkovej.

Z vykonaných znaleckých dokazovaní vyplýva aj ďalší zásadný záver, a to, ako poškodený pociťoval svoj zdravotný stav, pričom subjektívne pocity pacienta musia byť verifikované medicínskymi diagnostickými postupmi, čo sa v konaní ohľadne zranení, prípadne ďalších následkov, respektíve trvalých následkov nepreukázalo

Zo znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatria K. O. vyplýva, že u svedka poškodeného zistila abnormálne vnímanie bolesti, pretrvávajúcu bolestivú poruchu, pričom sa jedná o ťažkosti, ktoré neodpovedajú reálnemu organickému poškodeniu a sú somaticky nevysvetliteľné, vychádzajú z psychogénneho podkladu. V dôsledku takéhoto paranoidného vývoja, je úsudok svedka poškodeného

smerom k prebiehajúcemu súdному procesu parciálne skreslený a vzhľadom k zisteným skutočnostiam, výpovede svedka v trestnom konaní, možno považovať len za parciálne dôveryhodné.

Znalčka K. O., bez poverenia, respektíve bez súhlasu zadávateľa teda okresného súdu, pribrala na znalecké dokazovanie aj znalca Mgr. Vladimíra Korpaša z odboru psychológia, ktorý vypracoval odborné vyjadrenie, vzhľadom k tomu, že Ministerstvo spravodlivosti SR konštatovalo, že v tejto časti pribratia konzultanta, respektíve ďalšieho znalca, nepostupovala zákonne, súd odborné vyjadrenia znalca Mgr. Vladimíra Korpaša nebral do úvahy.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam podľa názoru súdu nebola preukázaná objektívna stránka trestného činu, teda nebolo preukázané, že by medzi konaním a následkom, bola príčinná súvislosť vzhľadom k zásadným rozporom ohľadne skutkového deja a spôsobu vzniku poranení poškodeného, preto je súd názoru, že v konaní boli zistené také vážne pochybnosti, ktoré v konečnom dôsledku viedli k použitiu zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, preto súd obžalovaného spod skutku obžaloby oslobodil. Navyše ešte súd dodáva, že z vykonaného dokazovania podľa tvrdení poškodeného, ako aj svedkov manželky a syna poškodeného vyplýva, že ku skutku malo dôjsť už vo dvore rodinného domu a teda je otázne, prečo konanie nebolo právne kvalifikované aj ako porušovanie domovej slobody. Vzhľadom k tomu, že súd obžalovaného spod skutku oslobodil, poškodené subjekty s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor a Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4To/14/2022 zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, pričom z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu v tom smere, že v konaní nebola preukázaná objektívna stránka trestného činu, teda že by medzi konaním a následkom bola príčinná súvislosť vzhľadom k zásadným rozporom ohľadom skutkového deja a spôsobu vzniku poranení poškodeného. V konaní boli zistené také vážne pochybnosti, ktoré v konečnom dôsledku viedli k použitiu zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Z vykonaného dokazovania podľa tvrdení poškodeného, ako aj svedkov manželky a syna poškodeného vyplýva, že ku skutku malo dôjsť už na dvore rodinného domu, teda je otázne, prečo konanie nebolo právne kvalifikované aj ako porušovanie domovej slobody. Ďalej odvolací súd uvádza, že okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne, a to v prospech obžalovaného, je nesporné, že k incidentu medzi obžalovaným a poškodeným došlo v mieste a čase uvedeným v obžalobe, ktorú skutočnosť potvrdili výpovede poškodeného, svedkov. Rovnako aj samotný obžalovaný a jeho manželka potvrdili, že došlo najprv k slovnej potýčke a následne sa obžalovaný mal rukou napriať na poškodeného, ktorý sa úderu vyhýbal, a tak spadol na zem. Pri incidente poškodený utrpel ľahké poranenia s dobou liečenia 31 dní. Mechanizmus vzniku zranení poškodeného bol objektivizovaný znaleckým posudkom vypracovaný znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, o objektívnosti ktorého nemá ani odvolací súd žiadne pochybnosti. Nezrovnalosti ohľadne detailného priebehu skutku, ako aj vzniku poranení u poškodeného v konečnom dôsledku nespochybňujú pravdivosť výpovede poškodeného, a teda tieto nedostatky nie sú tak významné, aby bolo možné výpoveď poškodeného ako celok spochybníť. Po zrušení veci vzhľadom k uvedenému bude úlohou okresného súdu opätovne vyhodnotiť vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a aplikujú zásadu logiky prijať záver.

Vychádzajúc z uznesenia odvolacieho súdu súd v ďalšom konaní nevykonal ďalšie dôkazy a rozhodol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.07.2023 tak, že uznal obžalovaného vinným zo skutku, ktorý spáchal tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom vychádzal z objektívneho stavu zisteného v konaní, pri čom sčasti vychádzal z tvrdení poškodeného a svedkov, a to jeho manželky a syna, ako aj z výpovedí poškodeného a jeho manželky K. B.. V konaní bolo nepochybne a jednoznačne preukázané, že pokiaľ ide o súhrn poranení, ktoré mal poškodený utpieť pri incidente, bolo preukázané iba jediné zranenie, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v pravej spánkovej oblasti s celkovou dobou liečenia 21 dní, čo sa konštatuje v znaleckom posudku ohľadne toho zranenia. Pokiaľ ide o ďalšie zranenia, znalec v znaleckom posudku jednoznačne uviedol, že pokiaľ ide o mechanizmus, ktorým mali vzniknúť jednotlivé poranenia poškodeného nezodpovedá reálnemu stavu a tvrdeniam poškodeného, ani obžalovaného a svedkov vypovedajúcich v prospech jedného, či druhého. Znalec sa zúčastnil aj vyšetrovacieho pokusu v prípravnom konaní, pri tomto tak obžalovaný, ako aj poškodený tvrdili svoje verzie, pričom znalec po vykonaní vyšetrovacieho úkonu jednoznačne uviedol, že poranenia poškodeného nemohli vzniknúť podľa verzie obžalovaného, ani podľa verzie poškodeného. Tie isté skutočnosti znalec tvrdil nepochybne aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní. Z vykonaného

dokazovania súd dospel k záveru, že ku skutku došlo tak, že po hádke manželiek tak obžalovaného, ako aj poškodeného, došlo k napriahnutiu úderu obžalovaným smerom na osobu poškodeného, v dôsledku ktorého sa poškodený vyhýbal tomuto úderu, pričom došlo k nárazu pravej spánkovej oblasti o konštrukciu bráničky oplatenia. Pokiaľ ide o ďalšie poranenia, tieto mali súvisieť s pádom poškodeného na nejaký tvrdý predmet, pričom táto skutočnosť v konaní nebola preukázaná a túto skutočnosť potvrdzuje aj samotná fotografia predložená asi po 3 mesiacoch od začatia trestného stíhania poškodeným. Z uvedeného fotozáberu, ktorý vypracoval syn poškodeného D. D. je nepochybné, že poškodený mal po incidente spadnúť na mäkkú podložku, v blízkosti sa nenachádzal žiaden tvrdý predmet, podľa verzií poškodeného aj svedkov vypovedajúcich v jeho prospech tento dopadol na hlinenú podložku. Táto skutočnosť je nepochybne v rozpore s tvrdeniami uvádzanými tak v písomnom znaleckom posudku znalca K. M., ako aj pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný tým, že napriahol rukou k úderu na poškodeného, tento sa úderu vyhýbal tak, že si udrhel pravú časť hlavy v spánkovej oblasti o železnú konštrukciu bráničky a bolo mu spôsobené pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v pravej spánkovej oblasti a doba liečenia predstavuje v súvislosti s týmto zranením 21 dní podľa znaleckého posudku znalca MUDr. Hrubalu. Podľa názoru súdu ostatné zranenia neboli objektivizované do takej miery, že by mechanizmus týchto poranení zodpovedal reálnym skutočnostiam, ktoré sa mali pri incidente odohrať. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že po tom, čo svedkyňa K. D. telefonicky privolala lekársku pomoc, poškodený nezostal na mieste, kde po incidente dopadol, ale bolo s ním nakladané, svedkyňa K. D. ho prevádzala z neznámych dôvodov do rodinného domu po schodisku, nevedno z akého dôvodu nezostal poškodený na mieste, kde dopadol. Súd to naznačil už v odôvodnení prvého rozsudku, isté pochybnosti, resp. domnienky, za akých okolností k ďalším zraneniam poškodeného mohlo dôjsť. Súd nemení na tejto časti odôvodnenia nič vzhľadom k zisteným a tvrdým skutočnostiam. V konaní teda vznikol zásadný rozpor ohľadne objektívnej stránky trestného činu, teda medzi konaním a následkami, súd mohol vychádzať pri hodnotení dôkazov a pri objektivizovaní reálneho stavu veci z výpovedí obžalovaného a jeho manželky a syna, z výpovedí poškodeného a jeho manželky, ale hlavne musel prihliadnuť na závery znaleckého posudku, ako aj na výsluch znalca MUDr. Hrubalu. Kameňom úrazu sú verzie, ktoré od začiatku trestného stíhania tvrdili jedna aj druhá strana, z ktorými sa znalec nestotožnil a jednoznačne a nepochybné tvrdil, že ku skutku nemohlo dôjsť tak, ako to tvrdil obžalovaný, ale aj ako to tvrdí poškodený a jeho svedkovia. Vzhľadom k týmto tvrdeniam znalca súd nemôže vysloviť opačný záver ako učinil znalec a tvrdiť, že mechanizmus vzniku poranení poškodeného zodpovedá verzii poškodeného. Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností súd upravil skutkovú vetu obžaloby tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a vypustil ďalšie zranenia, ktoré sa konštatujú v obžalobe okresnej prokuratúry.

Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia okrem iného naznačil, prečo konanie obžalovaného nebolo právne kvalifikované aj ako porušovanie domovej slobody vychádzajúc z tvrdení poškodeného, ako aj svedkov, jeho manželky a syna. Je pravdou, že poškodený, ako aj jeho manželka K. D. tvrdili, že k napadnutiu poškodeného malo dôjsť už za bráničkou oplatenia, teda na území ich dvora, túto skutočnosť tvrdili tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, ďalší svedok, a to ich syn D. D. na hlavnom pojednávaní dňa 19.02.2019 však už uvádzal, že „otec bol udratý už na našom pozemku, keď sa nachádzal asi jeden meter od úrovne bráničky na chodníku na našom dvore“, na ďalšiu otázku, či bol obžalovaný na ich pozemku uviedol „bol minimálne na hranici našej bránky“, na ďalšiu otázku uviedol „netvrdím, že to bolo presne jeden meter, ale obžalovaný bol vo výskoku v čase úderu a mohol sa nachádzať na hranici bráničky, prípadne pol metra vo vnútri nášho pozemku“. Z logického výkladu týchto tvrdení na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že samotný svedok D. D. si nie je istý, kde sa v čase útoku mal nachádzať obžalovaný a zjavne pripustil, že to mohlo byť na hranici pozemku. V súvislosti s tým súd poukazuje na tvrdenia obžalovaného a jeho manželky, ktorí uvádzali, že obžalovaný vo dvore poškodeného nebol. V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje na skutočnosť tvrdenú obžalovaným a jeho manželkou, že syn poškodeného v čase incidentu sa na dvore, ani v blízkosti nenachádzal a skutok nemohol vidieť. Rozporná výpoveď svedka D. D. nasvedčuje tomu a vyvoláva pochybnosti, či skutočne skutok vnímal svojimi vlastnými zmyslami. Takisto súd poukazuje na neštandardné správanie sa manželky a syna poškodeného, ktorí po tom, čo malo dôjsť k pádu obžalovaného po incidente, sa zaoberali otázkou, aby vypracovali nejakú fotodokumentáciu z miesta činu, pričom ak manželka prevádzala poškodeného do domu, prečo mu pri tomto úkone nepomáhal aj syn D.. Vychádzajúc z vyššie uvedeného sa súd domnieva, že svedok D. D. spochybnil tak svoju výpoveď, ako aj výpovede poškodeného a svojej

matky ohľadne časti výpovede týkajúcej sa prítomnosti obžalovaného v čase incidentu na území ich dvora. Vzhľadom k tejto zásadnej skutočnosti súd nekvalifikoval konanie obžalovaného zároveň aj ako prečin porušovania domovej slobody, pričom ani Okresná prokuratúra Trebišov v obžalobe toto konanie takto nekvalifikovala.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví, pretože obžalovaný dňa 28.03.2017 v podvečerných hodinách napadol poškodeného tak, že naznačil úder päšťou napriahnutím ruky a následne pri uhýnaní sa poškodeného došlo k stretu hlavy poškodeného s kovovou konštrukciou bráničky a k poraneniu mäkkých tkanív hlavy v pravej spánkovej oblasti s celkovou dobou liečenia 21 dní a zároveň tohto skutku sa obžalovaný dopustil na mieste verejnosti prístupnom, teda na chodníku nachádzajúcom sa pred oplotením dvora poškodeného.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenia, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd vzal do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že obžalovaný viedol riadny život pred spáchaním skutku, odsúdený bol v minulosti jedenkrát, a to v roku 1994, teda 23 rokov pred teraz posudzovaným skutkom. Do úvahy zobral príťažujúcu okolnosť, a to že spáchal viac trestných činov a vzhľadom k vyrovnanému pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd neupravoval hornú ani dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby u prečinu prísnejšie trestného, teda u prečinu výtržníctva a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka domnievajúc sa, že takýto trest z hľadiska ochrany spoločnosti, ako aj z hľadiska potreby pôsobenia na obžalovaného je dostačujúci, pričom súd zobral do úvahy aj snahu poškodeného a jeho rodiny jednoznačne obžalovanému priťažiť. Keďže súd upravil skutok tak, že konaním obžalovaného bolo spôsobené poškodenému iba jediné zranenie, súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu, a to bolestné súvisiace s týmto zranením, ktoré predstavuje 638,40 Eur, ohľadne ostatných zranení, ktoré boli bodovo ohodnotené v znaleckom posudku, s týmto nárokom odkázal súd poškodeného na civilný proces. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam takisto odkázal poškodenú Union zdravotnú poisťovňu, a. s. Bratislava s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.